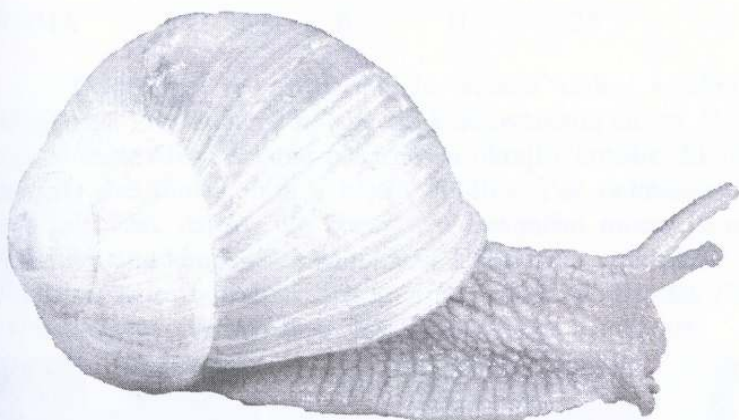


HELL'S TOUR +



aneb

EXPEDICE

97'

Nejvyšší Pekelná moc vyhláší:

Stop vaší práci, stop vašim starostem!

Nastává čas dovolených a zaslouženého pekelného rejdění. Jedině s námi se můžete úplně odrovnat na grandiózním, famózním a fantastickém okruhu po téměř všech správních jednotkách naší vlasti. Zážitky budou jistě tak silné, že teprve týden po návratu se začnete zvolna vzpamatovávat (z té nádhery).

Je z čeho vybírat:

- délka čertovské dovolené je od jednoho do třiceti dnů
- připojit a odpojit se lze kdekoliv
- potřebujete s sebou pouze to, co nezapomenete

V ceně je zahrnuto:

- ubytování kdoví kde
- koupání ve vlastním potu
- stravování systémem „kdo si co uloví“ bez polopenze
- doprava na železném oři s možností použít cca 4 m plachtění zdarma(cestovné je hrazeno z vašich fyzických fondů)
- pojištění není zajištěno

To vše v termínu 30.6. - 27.7. 1997 střeoevropského pekelného kalendáře.

Zkrátka ďábelská dovolená jak má být. Proč pojedete zrovna s námi? Naláká vás 11 let kvality – záruka žádných služeb.

Další písemné instrukce obdržíte u hlavní pekelné přepážky Za Žižkovskou vozovnou 17, 130 00 Peklo 3.

S pozdravem „Čert tě vem!“
Za nejvyšší Pekelnou moc D & B
© Hell's Tour + 1997

1. Etapa

29.6.

mapa 9 Okolí Prahy

Praha *

Praha Smíchov

Děrovaný most

Řevnice

Srbsko

Beroun

Zdice

Litomyšl

Jince

Čenkov 68 *

2. Etapa

30.6.

Mapa 24 Stř. Povltaví

Hluboš

Kardavec

Trnové Dušníky

Příbram

Brod

Lazsko

Tochovice

Horčápsko

Březnice

Hrochův Hrádek

Nestrašovice

Řeteč

Boješice

Milovice

Zámostí

Slavkovice

Pohoří

Sobotka

Ryb. U labutě

Myštice

Lom

Důl

Mužetice

Sedlice

V. Turná

M. Turná

Osek

Jemnice 76

3. Etapa 1.7.

Brusy

Dobev

Kestřany

Mladějovice

Drahonice

Skočice

Lojovice

U Forků

Bosňany

Radomilice

Hubenec

Dívčice

Mapa 27 Tábořsko

Mydlovary

Zliv

Hluboká n.V.

Hrdějovice

Nemanice

Světlík

Nové Vrátno

Rudolfov

Ortvínovice

Zvíkov 69

4. Etapa 2.7.

Volovice

Libín

Spolí

Romanin

Třeboň *

Stará hlína

Hvízdalky

Vitmanov

Stříbřec

Mníšek

Libořezy

Příbraz

Dolní Lhota

Vydrří

Polínko

Mapa 30 Pelhřimovsko

Jindřichův

Hradec

Jindřiš

Blázejov

Malý Ratmírov

Vlčice

Strmilov

Olšany

Heřmanec

Radlice 70

5. Etapa 3.7.

Volvířov

Dolní Němčice

Dačice

Borek

Mapa 32 Třebíčsko

Budíšovice

Horní Slatina

Budeč

Jemnice

Police

Vysočany

Vranovská

přehrada

Vranov 53

Pauza 4.7.

6. Etapa 5.7.

mapa 39 j. Morava

Znojmo nádraží*

Načeradice

Slup

Jaroslavice

Hrádek

Hevlín

Hrabětice

Hrušovany

Drnholec

Přehrada N. Mlýny
70

Pauza 6.7.

7. Etapa 7.7.

Hrad děvín

Břeclav nádraží *

Hrušky

Mor. N. Ves

Mikulčice

Hodonín nádraží *

Mapa 40 Kroměřížsko

Strážnice

Žeraviny

Hroznová Lhota 80

8. Etapa 8.7.

Tasov

Lipov

Louka

Blatnička

Mapa 41 Hoštýnské a
vizovické vrchy

Boršice

Dol. Němčí

Nivice

Uh. Brod

Luhačovice *

Vizovice

Liptál 77

9. Etapa 9.7.

Vsetín nádraží *

M. Byšice

V. Byšice

Rožnov p. Radh.

Frenštát p. Radh.

Příbor

Studénka *

Bílovec 80

10. Etapa

10.7.

Mapa 46 Odérské
vrchy

Hradec n. Moravicí

Opava

Krnov *

Město

Albrechtice

Jindřichov 75

11. Etapa

11.7.

Zlaté Hory

Jeseník

Lipové – lázně

Branná

Hanušovice 70 *

12. Etapa

12.7.

Králíky

Lichkov

Mladkov

Bartošovice

N. Ves

Orlické Záhoří

Deštné v O.H 70 *

13. Etapa

13.7.

Sedloňov

Bystré

Ohnišov

Mapa 16 Hradecko

Náchod

Hronov

Police n. Met.

Teplíce n. Met. *

Adršpach

Chvalič 65

Pauza 14.7.

14. Etapa

15.7.

Trutnov nádraží *

Hertvíkovice

Rudník

Vrchlabí

Mapa 10 Jizerské hory

Roprachtice

Vysoké n. Jiz.

Kořenov *

Jizerka —

Hnojový dům

Smědava

15. Etapa

16.7.

Lázně Libverda

Obří sud

Raspenava

Frýdlant

Albrechtice

Chrastava

Jablonné v Podješ.

Mapa 5 Č Středohoří

Cvikov

N. Bor *

Kam. Šenov

odb. Mistrovice

Žandov 84

16. Etapa
 17.7.
 Mapa 8 Mělnicko
 Slánsko
 Litoměřice
 Lovosice
 Čížkovice
 Úpohlavý
 Lkáň
Chodov 74
 17. Etapa
 18.7.
 Mapa 3 Žatecko
 Rakovnicko
 Louny
 Žatec
 Podbořany
 Lubenec
 Mapa 2 Záp. Č. lázně
Chyš 70 *
 18. Etapa
 19.7.
 Žlutice
 Toužim

Teplá
Planá *
 19. Etapa
 20.7.
 Bor
 Svržno
 Horšovský Týn
Domažlice 50 *
Pauza 21.7.
 20. Etapa
 22.7.
 Kdyně
 Klatovy
 Horažďovice
Komušín 70
 21. Etapa
 23.7.
 Blatná
 Mapa 24stř. Povltaví
 Milovice
 Orlík n. Vlt.
 Vesec
 Petroviče

Vysoký Chlumec
 Čtz Poušť sv.
Marka 64
 22. Etapa
 24.7.
 Sedlčany
 Nevyklov
 Mapa 9 Okolí Prahy
 Kam. Přívoz
 Jílové
 Jesenice
 Praha Krč
Praha Žižkov 60

 Celk. km cca
 1540

 * připojovací bod
 ČD na trasu H.T.

Rozpočet

Rozpočet je opět velmi podrobně propočítán. Na základě osobního průzkumu v mnoha pohostinstvích a prodejnách potravin na území ČR jsem dospěl k tomuto závěru: Pokud se chcete účastnit celého šílenství v délce trvání 25 kalendářních dnů, pak si připravte sumu ve výši 4.500,- Kč. Tato částka obsahuje provozní kapitál a nehodovou rezervu. Přesněji řečeno je určena k prožrání. A pamatujte – peníze nejsou všechno! (ale žít bez nich se nedá)

© H.T.+ 1997 Dig.

Probíráte se 4. stránkou zprávy H.T.+ „EXPEDICE 97“
Seznam doporučených předmětů na EXPEDICI 97

<u>předmět</u>	<u>zdůvodnění</u>
jízdní rukavice	pro popeláře i tanečníky
trika dlouhorukávní.....	až propotíme krátký
tepláková souprava.....	bez nich bychom způsobili dopravní nehodu
kalhoty krátké i dlouhé.....	na reprezentaci ve stravovacích zařízeních armády spásy
ponožky silné i tenké.....	aby bylo co odstavovat do kouta
plavky.....	do vody
spodní prádlo.....	do sucha
kapesníky.....	kdybychom navštívili pohřeb
bunda (kabátek).....	pro případ náhodného překročení 80-té rovnoběžky
vhodnou obuv.....	v přeskáčích se jezdí špatně
ručník.....	na výrobu utíkáčů lana
mycí potřeby na člověka.....	na seškrabování hnusů a fujů z těla
nocovací vak.....	pro zažehnání nedobrych nočních vlivů
karipříbuzného.....	...kdybychom ulehli na ježka
nádrže na vodu a líh.....	každou zvlášť
ešus, lžíce, lžička.....	servis po babičce
vaříč.....	na kouřové signály
nůž, otvírák.....	na zdolávání plechu dělicího nás od stravy
toaletní papír.....	aby bylo na co psát pozdravné dopisy
papír, tužka.....	až budeme psát světové dějiny

Probíráte se 5. stránkou zprávy H.T.+ „EXPEDICE 97“
*praporek ČR.....aby si každý uvědomil, s kým
má tu čest*
*provazy a řemeny.....na nouzové připevnění
čehokoliv*
*peníze.....na kažení charakteru
domorodců*
*cestovní pas.....aby věděli koho si dovolili
vyhostit*

pro nositele doupat

ležák.....nejlépe světlý
*tepelný štít.....na ochranu atmosféry před
našimi rozpálenými těly*
*šňůry kotevní i křížové.....to by bylo, abychom se konečně
nezapletli*
kolíky.....pro kolíkování parcel
*plachta.....aby bylo do čeho chytat okolní
vodu*
pobočné světlo.....na osvětlování boků

Pro dokumentaristy

fotopřístroj + filmy.....jedno bez druhého není to pravé
záznamový bloček.....kdyby došel toaletní papír

Pro tlumočníky

slovníky.....abychom mohli nadávat v cizím jazyce

Vše doporučujeme zabalit do igelitů a teprve pak vložit do brašen.

© H.T.+ 1997

Hell's Tour + lituje, ale na této 5. stránce se toho opravdu víc nedozvíte.

Probíráte se 6. stránkou zprávy H.T.+ „EXPEDICE 97“
Připojení ČD na trasu Expedice 97

Připojovací bod	start	Pauza nebo přestup 1	Pauza nebo přestup 2	cíl
Čenkov 29.6.	Hl.n. 1934	Zdice 20.24 20.28		Jince 20.47
Třeboň 1.7.	Hl.n. 8.52	Veselí n.L. 10.53 11.18		Třeboň 11.38
Znojmo 3.7.	Hl.n. 6.52	Kolín 7.47 8.32	Jihlava 10.41 11.06	Znojmo 13.12
Břeclav Hodonín 7.7.	Hl.n. 15.06			Hodonín 20.15 Břeclav 20.35
Luhačovice 8.7.	Hl.n. 13.06	St.Město u Uh. Hradiště 17.46 18.29	/jezdec 19.09 19.26	Luhačovice 19.43
Studénka 9.7.	Hl.n. 15.06	Přerov 18.54 19.10		Studénka 19.50
Deštné v O.H. 12.7.	Hl.n. 15.17	Doudleby 18.02 18.24		Rokytnice v O.H.
Krnov 10.7.	Hl.n. 6.06	Olomouc 9.19 9.40		Krnov 11.31
Hanušovice 11.7.	Hl.n. 15.06	Zábřeh 18.02 18.21		Hanušovice 19.13
Hronov Teplice 13.7.	Hl.n. 15.17	Týniště n.O. 17.31 17.38		Teplice n.Met. 19.37

Hell´s Tour + lituje, ale na této 6. stránce se toho opravdu víc nedozvíte.

Kořenov 15.7.	Hl.n.11.29	Turnov14.33 14.39 Žel. Brod 14.58 15.00	Tanvald 15.30 15.25	Kořenov 16.13
N. Bor 16.7.	Hl.n. 8.49	Bakov n. J. 11.05 11.22		N. Bor 13.01
Chyšě 18.7.	Hl.n. 16.42	Rakovník 18.48 19.43		Chyšě 21.22
Domažlice 20.7.	Hl.n. 16.28	Plzeň 18.08 18.58		Domažlice 20.18

Čekat na přípoj se bude v danou hodinu před nádražím nebo max. 2 hodiny po příjezdu vlaku v nejbližším připojovacím bodě.

© H.T. + 1997 Blk & Dig.

Probíráte se 8. stránkou zprávy H.T.+ „EXPEDICE 97“

EXPEDICE 97'

Hell's Tour + lituje, ale na této 8. stránce se toho opravdu víc nedozvíte.

Expedice 97

Technická data

místo	max.	celk.	denní	průměr.	teplota
	[km/h]	[km]	[km]	[km/h]	[°C]
PRAHA	0	974	0	0	25

Odjíždíme ve 13 hodin. Je strašné vedro, všichni se přehříváme. Přesunujeme se směrem k děrovanému mostu. Cestou jsme se zastavili ve známé pekárně na okraji Černošic. Skoupili jsme asi dvě tuny koblih a nějaké rohlíky. Pak pokračujeme v cestě. Ne však daleko. Po přejezdu děrovaného mostu jsme se přidali k hejnu koupajících se na jezu. Po řádném vymáchání se a ochlazení, jsme zbodli půl tuny koblih a jedeme do Srbska. Pořád je strašné vedro. Tentokrát se chladíme v Srbsku v hospodě.



Chlazení však bylo nedostatečné, a tak jsme kousek za vesnicí vlezli znovu do řeky. Po oschnutí jsme snědli zbytek koblih. Pak pokračujeme dál. Vlivem vedra máme zpoždění. Netrvám však na dojezdu na čas do přípojovacího bodu, ale bude nám stačit dojezd. Přípojovací bod je místo, kde se železnice připojuje na naši trasu a kam můžou přijet kamarádi, kteří nemohli jet s náma od začátku.

Probíráte se 10. stránkou zprávy H.T.+ „EXPEDICE 97“

Když jsme tak u toho, letos zase vyjíždíme tři. Blanka, Michal a moje maličkost. Zbytek členstva buď nemá dovolenou nebo se účastní jiných akcí, případně nesehnala finanční hotovost. Na krajinu padlo šero a později i tma. Jede se dobře. Zastavili jsme v hospodě v Libomyšli. Přestože je půl desáté, chovají se tu k nám jako kdybychom přijeli k obědu - tedy velmi dobře, kromě toho jsou jídlo i obsluha skvělé. Do místa noclehu jsme přijeli ve 23.40.

Technická data

místo	max.	celk.	denní	průměr.	teplota
	[km/h]	[km]	[km]	[km/h]	[°C]
Čenkov	58.0	1057	82.7	15.1	35-8.6

Ráno 30.6. Pondělí

Probudili jsme se a kolem se pásly kozy.



Jedna dokonce nalezla zalíbení v Michalovi.

Hell's Tour + lituje, ale na této 10. stránce se toho opravdu víc nedozvíte.



Po likvidaci snídaně opouštíme místo noclehu. Na předměstí Příbrami jsme se dohodli, že nakoupíme náhradní díly, které se cestou rozbily nebo které jsme nevyvezli. Město jsme projeli křížem krážem než jsme našli prodejnu cyklopotřeb. Dostali jsme všechno, co jsme chtěli, a odjíždíme. Pak se až do Březnice nedělo nic mimořádného a tak se zastavme až v hospodě. Blanka odmítla pohostinnost místního zařízení a vydala se na lov do samoobsluhy. Pokračujeme dál. Je stále hezky. Cestou jsme sklídili spoustu lesních jahod, a další spoustu připravila Blanka s cukrem. Během příprav jsme s Michalem namontovali koupené náhradní díly. Šlo o výměnu Michalovy přední brzdy a výměnu řetězů u mne a Blanky. Po 20ti kilometrech, plných potůzů, jsem slavnostně vrátil zpět oba řetězy, které nefungovaly tak, jak jsem si představoval. Teď už se zase jede hezky, svítí sluníčko, kopce nás neobtěžují, a v této pohodě se přibližujeme dnešnímu cíli. A už jsme tu, jenomže máme hlad, nechce se nám vařit a není tu hospoda. Pokračujeme tedy dál. V Kestřanech, tedy ve třetí vesnici na trase dalšího dne, jsme konečně narazili na restauraci. Povečeřeli jsme, a protože tu není vhodné místo pro nocleh, jedeme dál. Po nějakém tom kilometru,

Probíráte se 12. stránkou zprávy H.T.+ „EXPEDICE 97“
spoustě nadávek a klení, jsme konečně místo našli. Mělo to však
drobnou nevýhodu. Žraly tam potvory.

Technická data

místo	max.	celk.	denní	průměr.	teplota
	[km/h]	[km]	[km]	[km/h]	[°C]
Lhota u Kestřan	54	1148	91.1	14.8	28-12

Ráno 1.7. úterý

Skoro jsme se nevyspali. Kolem šesté skončila komárům noční
šichta a tak jsme konečně upadli do kómatu. Vstávání nastalo v půl
jedenácté. Při manévru odpojování doupěte začala padat moje
strojovna. Blanka, místo aby uhnula a uskočila, pokusila se pád
zastavit. Výsledek: její ruka se dostala mezi kovovou páku brzdy a
roh a plnou vahou cca pytle cementu, jí to začalo lámat ruku.
Přiskočil Michal, pád zastavil, pak jsem přispěchal já a kolo jsme
zase narovnali. Blance hodně otekla ruka a celé dopoledne vrže, že
jí to bolí. Svázali jsme jí to obinadlem a jedeme dál.



Hell's Tour + lituje, ale na této 12. stránce se toho opravdu víc nedozvíte.



Věc na obrázku je socha Jana Žižky z Trocnova na hrázi rybníka Škaredý, kde husitské vojsko svedlo svou první vítěznou bitvu.

Až do Vodňan se jede nádherně. Ono vůbec tady na jihu se jezdí dobře. Patrně to souvisí s rovinou, kterou tady příroda vyrobila. Ve Vodňanech jsme se zastavili na oběd. Blanka původně chtěla pozřít něco, co uloví někde v obchodě, ale nalákal jsem ji do hospody na jahodové knedlíky. Ze všeho nejdříve si však servala z ruky

Hell's Tour + lituje, ale na této 13. stránce se toho opravdu víc nedozvíte.

obinadlo, aby nevypadala jako střevoň. Nám ovšem tvrdila, že už jí nic není. V hospodě se děly neuvěřitelné věci. Ze všeho nejvíc mě zaujala servírka, která se tu motala jako vítr v bedně, všechno, co řekla, byl většinou nesmysl a k tomu se zakoktávala. Do toho všeho přijel zájezd nějakých důchodců, nebo co to bylo, což mělo mimořádný vliv na odčerpání všeho obsluhujícího personálu. Kromě toho ony slíbené jahodové knedlíky byly jen s jahodovou marmeládou, což Blanka velmi nelibě nesla. Dig.

Ještě jsem nakoupila nějaké mňamky a jedeme dál. Mají tady typické jihočeské vesničky s malebnými chalupami a statky. Navštívili jsme známý zámek na Hluboké. Něco o něm : ... Ukazují tu moc pěkné, ze dřeva vyřezané, zařízení pokojů. Od vyčerpané průvodkyně jsme se dověděli, že tu pracovalo 7 řezbářů po celých 32 let. Zámek je opravdu krásný, ne tak jeho návštěvníci. Nesnáším lidi, kteří porušují zákaz fotografování, sedají si do vystavených křesílek a sahají na cenné exponáty. Tihle blbouni mě hrozně znechutili a rozčílili, takže jsem si nemohla řádně vychutnat všechny dojmy ze zámku. Blk.



Mají to tady skoro pořád po rovině a do toho pěknou krajinu. Zahlédli jsme cykloturistickou značku vedoucí do Českých Budějovic a vydali jsme se po ní. Dig se trochu nechal unášet

Probíráte se 15. stránkou zprávy H.T.+ „EXPEDICE 97“

vzpomínkami, jaké to bylo, když tady projížděl minule. Dopadlo to tak, že jsme třikrát objeli Budějovice city než se konečně trefil na správný výjezd z města. Vinu svádí na „jihočeské značení“. Zastavili jsme ještě před obchodním domem, protože jsem nekoupila repelent proti komárům. Nedostala jsem ho, a tak budeme ještě jednu noc trpět. Když jsem se vracela ke kolům, žasla jsem nad tím, jak velký jsme vzbudili zájem. Poklábosili jsme se zvědavci a urychleně opustili město. Kousek za Rudolfovem to mají ukrutně nahoru. V hospodě bychom rádi vodu. Zjistili jsme, že v této oblasti se voda musí převařovat, a tak odjíždíme jinam. Blk.

Večer jsme zajeli do lesa, tři vesnice za cílem etapy. Dig

Technická data

místo	max. [km/h]	celk. [km]	denní [km]	průměr. [km/h]	teplota [°C]
Spolí	50.5	1231	82.2	15.8	31-8

Ráno 2.6. středa

Probudil jsem se a uviděl toto:



Hell's Tour + lituje, ale na této 15. stránce se toho opravdu víc nedozvíte.

Když jsem se dost pokochal, otočil jsem se na bok a ocitl se tváří v tvář borůvčí, a na něm spoustě tmavě fialových kuliček. Nebudu to déle prodlužovat. Než se probudili ostatní, zabýval jsem se sběrem borůvek. Pak se probrala Blanka. Chvilku nechápavě sledovala moji činnost, ale pak jí viditelně došlo, co to podnikám a přidala se ke mně. Když otevřel oči Michal, prohlásil nás za blázny, otočil se na druhý bok a dělal, že tam není. Teprve když jsme se vrátili a začali se zabývat přípravou snídaně, přidál se k nám. Dig.



Brzo po opuštění nocležiště jsme dojeli do Třeboně. Dig stále vrže, že byl pokousán mrchama. Po delším bloudění a hledání jsme dorazili na nádraží. Počkali jsme na vlak z Prahy, ale nikdo známý nepřijel. Koupili jsme odpuzovátka na komáry a jiný obtížný hmyz. Zatímco si Myša odskočil na oběd do restaurace, Dig a já jsme se nasytili obvyklou expediční stravou - jogurty a mlékem. A už zase nasedáme a ujíždíme proti mírnému větríku do Jindřichova Hradce. Krásné město, vážně. Bohužel tu nemají moc dobré turistické značení. Odjeli jsme na druhou stranu, než jsme chtěli. Přišli jsme na to až po nějakém tom kilometru. Museli jsme se vrátit. Na podruhé jsme se trefili. Blk..

Tady bych jen rád podotkl, že v Budějovicích to bylo stejné. Dig.

Jedeme přímo do Jindřišského údolí. Cesta je nádherná, trochu Hell's - tedy strašná!



Po zhruba třech hodinách se ocitáme opět na silnici. S noclehem je to zlé. Dig se znovu a znovu vrhá do polí, luk a lesů, ale stále marně. Až najednou mu nějaký strejc půjčil louku. Blk.

Technická data

místo	max.	celk.	denní	průměr.	teplota
	[km/h]	[km]	[km]	[km/h]	[°C]
Olšany	44.0	1298	67.8	13.7	29-11

Ráno 3.7. čtvrtek

Človíček, který nám půjčil louku nás ujistil, že se můžeme kdykoliv vrátit. Kromě toho nám zaníceně vyprávěl o tom, jak pojede se svým synem na podobný vandr jako my, ale na koních. Proto ho nesmírně zajímalo naše vybavení, hlavně doupě a lihový vaříč. Oboje vlastně viděl v akci. Doupě ráno, když přijel, a vaříč když jsme připravovali snídani. Pak jsme se rozloučili a pokračovali dále po trase. Další zastávka byla v Dačicích.



Michal si odskočil na oběd, já s Blankou jsme vylezli na věž místního kostela. A samozřejmě při našem štěstí, právě v okamžiku, Hell's Tour + lituje, ale na této 18. stránce se toho opravdu víc nedozvíte.

Probíráte se 19. stránkou zprávy H.T.+ „EXPEDICE 97“
když jsme procházeli zvonící, začalo odbíjet poledne.



Od rána svítí slunce, je vedro a navíc dusno. Rozhled není nijak zvláštní.



Hell's Tour + lituje, ale na této 19. stránce se toho opravdu víc nedozvíte.



podívejme na vyžírku

Pokračujeme v cestě. Neděje se nic zvláštního. Svítí slunce a je strašné vedro. Zastavili jsme v Jemnici, kde jsme dokoupili tekutiny na pití. Mysleli jsme si, že nás ochladí. Nestalo se tak. Dvoulitrovky s nějakým chemickým ochuceným roztokem v nás zmizely bez nejmenšího účinku. Po krátkém zmatku Jemnici opouštíme a další pauza je až na křižovatce v polích za účelem zjištění směru dalšího pohybu. Blanka jdouc za roh objevila višně. Po ochutnávce jedeme. Další zastávka byla u pole s hrachem. Nějaký jsme sklidili a sledujeme bouřku, která se žene nad krajinou, kam jedeme. Musíme tedy snížit rychlost postupu, abychom do toho nešťěstí nevjeli. Musíme však zachovat alespoň minimální pohyb, abychom si zajistili chlazení a neodpařili se jako slivovice za špatně uzavřené láhve. Pomalu jedeme. A je tu směrovka a s ní informace, že na Vranov je to 21 km. Už se tam docela těším. Konkrétně na to, až vlezeme do vod přehrady. Ne že bych musel nutně plavat, ale neškodilo by mě globálně ochladit. Pak pokračujeme až na Vranovskou přehradu. Tady se Blance ani trochu nelíbí. Konkrétně lidi. A Hlavně ti, kteří dělají rámus. Během rozhodování, co dál, začalo pršet. Zalezli jsme pod přístřešek opuštěné hospody.



Začalo něco neuvěřitelného. Blesky křížovaly obzor, voda padala v provazcích, což na plechové střechy nad námi dělalo ukrutný rámus. Do toho všeho začaly padat kroupy. Jsme moc rádi, že jsme pod střechou.

Dig.



Když se mračna konečně vypršela, zalezli jsme do vody v přehradě. Na můj podnět jsme pak hledali nocleh dál od řvoucích kempáků, což se nezdařilo. Je tady rezervace a navíc kopřivy, ostružiny, pařezy a jiný bordel. Dig nakonec vylovil mapu a zabodl prst do zelené značky. Je mi vlastně jedno, kam pojedeme, ale souhlasím všemi deseti. Určitě to bude lepší než na uřvané přehradě. Jedem mokrým lesem. Všechnu vodu z větví si úspěšně setřásáme na sebe. Dojeli jsme pod příkrý kopec. Je šero. Nahoře by měl být hrad Šenkenberk. Tedy jeho zřícenina. Po průzkumu Dig zjistil, že nejsme schopni zdolat kolmý výstup nahoru. Po strastiplné cestě parkujeme na hrázi rybníka. Je to tady moc hezké. Lítají tu světlušky. Všechno máme navlhle až mokré. No tedy dobrou noc.

Blk.

Technická data

místo	max.	celk.	denní	průměr.	teplota
	[km/h]	[km]	[km]	[km/h]	[°C]
rybník Vlkov	56.5	1380	81.3	14.5	30-10

Ráno 4.7. pátek

Probuzení je úžasné. Slunce, voda, vzduch. Uprostřed rybníka pluje téměř potopená pramice. V rámci ranní hygieny jsem si pro ni doplaval. Voda je nádherně teplá a osvěžující. Blanka vykoukla z doupěte a nechápala, co to zase provozuju za sport. Když se mi konečně podařilo dostrkat potopené plavidlo na náplavku, přesvědčil jsem jí, že mi má jít pomoci s vyléváním vody. Dokud bylo možné vodu vystříkávat rukama, šlo všechno velmi dobře. Jenomže potom to chtělo loďku obrátit na bok a to se nám jaksi nechtělo podařit. Po hlubší analýze neúspěchu jsme došli k přesvědčení, že na tuto akci máme málo síly. Naštěstí je tu Michal, který zase jednou zachránil situaci. Přišel, zabral, a loď se celkem hladce ocitla na břehu. Pak jsme ji společným úsilím konečně otočili na bok a zbylých 200 litrů vylili. Pak jsme jí opět slavnostně spustili na vodu a hráli si s ní.



Teprve potom byla snídaně. Nussfit s rohlíkama a Aquila cola. Dneska je sice na programu pauza, ale musíme jet nakoupit. Podle mapy to nebude jen tak. A skutečně. Namířili jsme si to na Vranovskou Ves a po nějaké době jsme vyjeli zase v Šumné. To je vesnice, kterou jsme projížděli včera večer. Poobědvali jsme v hospodě, dokoupili zásoby a vrátili se k rybníku. Koupe se tu několik lidí. Vesměs vypadají místně, nebo aspoň vědí o tomto vodním díle, jeho přednostech i nedostacích. Například mě upoutalo, že dorazila skupinka mlad'ochů, bez rozmýšlení zamířili na protější skálu, a než jejich svršky stačily dopadnout na zem, byli skokem ve vodě. Asi jsou natolik zdejší, že vědí, co dělají. Také jsme vlezli do vody. Ale podstatně pomaleji a hned jsme uchvátili loďku. Zase jsme podnikli proceduru s vyléváním vody, protože dírkou ve dně do ní trošku teče. Ale to nám vůbec nebránilo v průzkumné plavbě po větší části rybníka. Nutno podotknout, že jsme se touto hrou značně vyčerpali, protože pohánět železnou pramici se třemi lidmi na palubě a spoustou vody v podpalubí stojí spoustu sil.



Po vykoupání jsme sezobli nějaké mňamky a chystali další rošťárny, když jsme najednou zaslechli blížící se bouřku. Postavili jsme doupě a přečkali ji uvnitř. Dnes ráno ve zprávách říkali, že mají padat kroupy. Tady k tomu nedošlo. Ale prší a prší... Dig.

Technická data

místo	max. [km/h]	celk. [km]	denní [km]	průměr. [km/h]	teplota [°C]
rybník Vlkov	36.0	1391	10.7	13.3	35-13

Ráno 5.7. sobota

Dneska máme připojovací bod ve Znojmě. Vstáváme po desáté, odjíždíme v naprosté pohodě. Jede se velmi dobře, ve Znojmě jsme krátce po poledni.

Znojmo. To je vám tak vošklivý město, to byste nevěřili. Všechno šedivý, prší jim tady, no fuj. A to votřesný nádraží...

Michal úspěšně odjel vlakem do Prahy. Ne, že by se naštvál nebo tak něco, ale končí mu dovolená. My čekáme až přestane pršet. Provedli jsme inventuru peněz. Máme jich dost. 167.50 na osobu a den, pročež se není třeba bát nouze. Dig.

Nyní je na místě upozornit na to, že Michalovým odjezdem tato akce z právního hlediska už není Hell's, protože pokračujeme v cestě pouze dva a podle zakládacích listin musíme být aspoň tři. Bohužel ani tato skutečnost nic nemění na vyložené odporosti počasí Občas kape, občas ne. Jedeme. Blk.

Opustit toto město však není jen tak. Máme jet kousek po výpadovcu na Mikulov a asi po kilometru odbočit vlevo. Jenomže výpadoverka je uzavřena. Objížděku táhnou skrz nějaké vesnice, kde jsou katastroficky rozbité silnice, mají to tam do kopce a není si kam odskočit za roh. Bohužel právě posledně jmenovaný úkon potřebujeme uskutečnit velmi rychle. Blanka zvolila pole se slunečnicemi. A dopadla takto...



Po malé zajiždce jsme se dostali zpět na trasu. Celou cestu je zataženo a chvilka kape. Dig.

Když zase pršelo víc, odskočili jsme si do místní restaurace na 0,2 l bílého znojemskeho vínka. Jsme ale zklamáni, je totiž hořké a podle Diga má dlouhý ocas. Číslo na místech cen pokrmů v jídelním lístku neumíme ani přečíst, a tak jedeme jinam. Blk.

Projeli jsme několik vsí, a z ničeho nic stál u silnice strom. Třešeň. Nic zvláštního. Ale tahle je obsypána velkými černými třešněmi. No co budu vyprávět. Přežrali jsme se. Pak jsme pokračovali dál.

Dig.

V další vesnici míříme k hospodě. Na cestě mne malá holčička zdraví německy. Neuvěřitelné. Tak malá a už se učí lézt Rakušákům do prdele. Ve vzteku jí odpovídám česky. Nevěří. V tomto podniku nás nechtěli a odkázali nás jinam. I tady jsou v jídelníčku ceny určené spíš pro zahraniční turisty než pro našince. Zcela jsem šokovala servírku, když jsem si objednala brambory s máslem. Přinesla nám velmi pěkně upravené talíře, na kraji bylo hořčicí napsáno: dobrou chuť. Ostatně račte se podívat.



Spokojení a s plnými bříšky jedeme dál. Ale není tu kam zalézt. Zahlédla jsem cestu mezi poli vedoucí ke stromům v dáli. Zamířili jsme tam. Po 50 metrech nastala podobná situace jako vloni v Německu. Kola jsou obalena bahnem a nechtějí se točit. Dostrkali jsme je zpět na silnici. Dig je na mne právem naštvanej. Blk.

Ted' z mého pohledu: Odskočil jsem si za roh, chvíli zápasil s kolem a pak se pokusil dojet Blanku. Ta stála na kraji silnice u odbočky do pole. Když navrhovala, že tam pojedeme, měl jsem za to, že je již hotový průzkum sjízdnosti. V momentě, kdy jsem zapadl do poloviny kol, dospěl jsem k závěru, že došlo k chybě v průzkumu a začal jsem s návratovým manévrem. Po neskutečném úsilí jsem zase na silnici. Projíždíme kaluže, aby se co nejvíce bahna rozpustilo a odpadlo. Zatím je však všude. Kolo neřadí, nebrzdí, nedobíjí a nejede. Ploužíme se padajícím šerem k nějakému mostu. Pod ním teče voda a to je to místo, kde se zbavíme nesnází. Podařilo se, a tak pomalu odjíždíme tmou. O pár desítek metrů dál je kus lesa. Tam budeme spát. Dig.

Technická data

místo	max. [km/h]	celk. [km]	denní [km]	průměr. [km/h]	teplota [°C]
Drnholec	37.2	1466	74.5	12.3	24 - 10

Ráno 6.7. neděle

Když jsme přijížděli k lesíku, netušili jsme, že se nám stane útočištěm na celý další den. Ono totiž včera těsně po dokončení stavby doupěte začalo pršet a ještě nepřestalo. Dnes máme naštěstí pauzu. Pravda, měli jsme stát u přehrady Nové Mlýny, ale ta je odtud jen kousek. 10 hodin - prší. Poslechem rádia zjišťujeme, že jinde to není lepší. 12 hodin - prší. V rádiu hlásili, že na severní Moravě nastalo povodňové nebezpečí. 15 hodin - stále prší. Rádio oznámilo vylití několika řek ze svých koryt. 16 hodin - prší. Rozhlas začíná jmenovat první zatopené vesnice. Letným nahlédnutím do itineráře vidíme, že většina obcí leží na trase. Takže konec. Strhli jsme doupě, zabalili a jedeme k nejbližšímu nádraží. Fouká vítr a prší. Dojeli jsme do Mikulova. Na nádraží nám řekli, že odtud se můžeme dostat jen do Znojma nebo do Břeclavi. A kromě toho nám nevezmou kola. Jedeme dál. Ve Valticích jsme se stavili v hospodě na večeři. Jsme silně navlhli. Tedy kape z nás voda. Do Břeclavi je to už jen 10 km. Ale pořád prší. Jede se dobře. Vítr fouká do zad, silnice je po rovině. Dojeli jsme do Břeclavi. Po chvíli hledání jsme se dostali na nádraží. Je krátce po dvacáté hodině. U pokladny jsme se dozvěděli, že nejbližší spoj na Prahu, který nám vezme kola tudy pojede v 02.10. No to je strašný! Co tady budeme šest hodin dělat! Převlékli jsme se do ještě suchých záložních věcí a přesunuli se do kulturní místnosti. Je tu teplo, televize, stoly, židle ... Jenomže přesně o půlnoci nás společně s dalšími čekajícími vyšoupli na mráz a místnost uzavřeli. Celou dobu, co jsme využívali pohostinnosti této místnosti, hlásil nádražní rozhlas zpoždění všeho, co tudy projelo. 20, 30, 40, ale i 60 minut zpoždění. V televizi byl první krátký vstup ze zatopených oblastí. Vypadalo to hrozně. Tak snad náš vlak pojede. Jel. A jako jediný za posledních 6 hodin na čas.

54	64337 7900518	Výdejna	3342512 BRECLAV 06.07.1997 20:32
JIZDENKA Jednoduchá		Osob 1	Třída 2 Km 316
Z Břeclav Do Praha hl.n. Přes Zaječí, Šakvice, BrnoHl, BrnoŽi, HBrod, Kolín, PhaLb			
Odjezd  07.07.97		Platí do 08.07.97	
Sleva	x	% Druh	Kč ****138,00

735 2 4344

Nastoupili jsme a mysleli si, že si sedneme a bude všechno O.K. Nebylo tomu tak. Rychlík se jmenuje Polonia a je vypraven odkudsi z Rumunska. Taky to tak vypadá. Všechna kupé jsou obsazena dvojicí ležících a dřímajících Rumunů a cikánů. Ti se od Rumunů liší tím, že mají u pasu viditelně pověšený velký nůž a jedno oko otevřené. Prošli jsme bez výsledku dva vagóny. Naštěstí jsme jedno kupé s normálním člověkem našli. Nebyl snědý a spal v sedě opřen o stolek a okno. Proti naší přítomnosti nic neměl a tak jsme se nechali unášet ku Praze. Několikrát mě ze spánku vytrhli policajti, kteří hlídkují ve vlaku, otázkou jestli máme všechno a jestli je všechno v pořádku. Poslední mě probudil někde u Kolína průvodčí. Pak už jsem neusnul. A je tu 6. 40 a Praha. Vystartoval jsem vyzvednout kola dříve, než je odvezou do skladu. Povedlo se. Naložili jsme bagáž a hurá domů. Cestou nás čekal už jen zmatek na křižovatce U Bulhara. Přestala jim tam fungovat část semaforů a zasekla se na červené. Během okamžiku se neprůjezdně ucpala celá křižovatka. Využili jsme výhodu kol a objeli vzniklou situaci po chodníku. Pak už jsme dojeli bez potíží až na stadión.

Technická data

místo	max. [km/h]	celk. [km]	denní [km]	průměr. [km/h]	teplota [°C]
Praha	48.2	1515	49.4	16.9	19 - 11

Ráno 7.7. pondělí

Po příjezdu na stadión jsme učinili příjezdová opatření, a celý den odpočívali a přemýšleli, co dál. Ve všech zpravodajstvích přicházejí informace o rozvodněných řekách, vesnicích mizějících pod vodou, o statečnosti záchranářů i o tom, že něco podobného nikdo nepamatuje. Mimo to ukazovali v televizi vykolejený rychlík z Vídně do Varšavy. Podle jízdního řádu to byl spoj, který jel pár hodin za naším vlakem. Dělá to na mě dojem, že jsme zmizeli právě včas.



Ráno 8.7. úterý

Probudil jsem se a zase to začíná. Zápavy, voda, neštěstí. Pod vodou zmizela Ostrava, Olomouc, Opava, velké potíže mají ve Znojmě. Začíná se formovat humanitární pomoc zaplavené Moravě.

Ústí nad Orlicí



FOTO: MAFA - KAREL HRUBÝ



FOTO: ČTK - DAN KRZYWON



Blanka odnesla na shromaždiště Červeného kříže nějaké věci, které by mohly na Moravě pomoci.

Ráno 9.7. středa

Noviny i všechny zprávy jsou stále plné hrůzostrašných obrázků z Moravy. Včera večer jsme na zúženém zasedání Hell's rokovali o současnou situaci, o stále ještě probíhající, i když přerušené, Expedici, i o tom, jestli bychom neměli do postižené oblasti jet pomáhat. Posledně jmenovaný bod realizovat nebudeme, protože Blanka prohlásila, že by ji doma rozhodně nepustili a kromě toho ve zprávách uváděli, že si krizové štáby nepřejí, aby se v oblasti vyskytoval kdokoli, kdo není profesionální záchranář, policista nebo voják. Takže zbyl bod - co s Expedicí. Dohodli jsme se na tomto: bude pokračovat. A to z Kořenova, kam se přesuneme v sobotu 12.7. po vlastní ose, a dále pak podle původního programu. Odpolední zprávy začínají být příznivé. Přestává pršet a na některých řekách pomalu opadáva voda. Kromě toho nás včera

Hell's Tour + lituje, ale na této 32. stránce se toho opravdu víc nedozvíte.

Probíráte se 33. stránkou zprávy H.T.+ „EXPEDICE 97“
přizvali do NATO. Jindy by se asi slavilo, demonstrovalo,
politizovalo a probíralo se to v hospodách, ale dnes...



FOTO: MAFA - DAN MATERNA



Lidé procházejí ulicí v zatopené Olomouci

FOTO: MAFA - LUBOMÍR LACHMAN

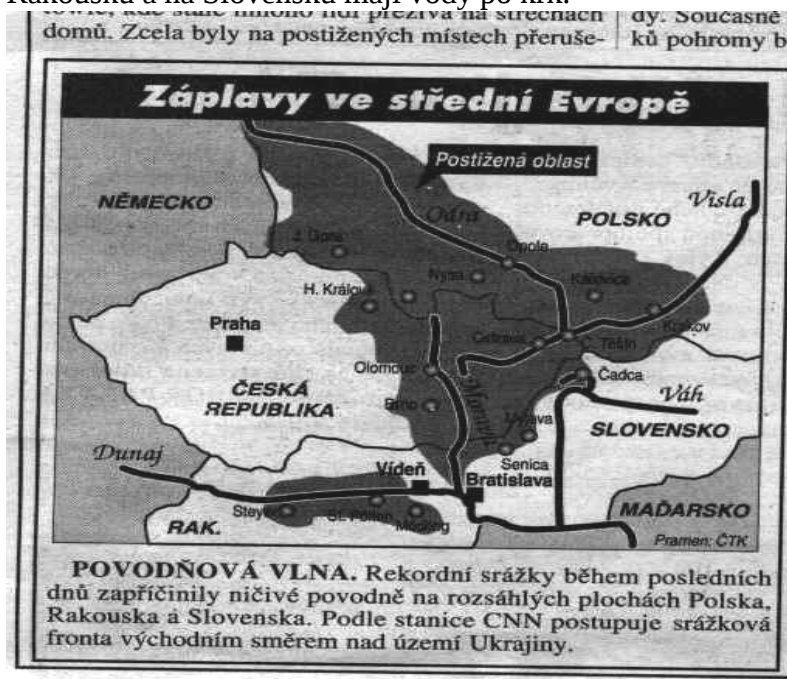
Hell's Tour + lituje, ale na této 33. stránce se toho opravdu víc nedozvíte.



Železničáři proplouvají zatopenými nástupišti na hlavním nádraží v Ostravě

FOTO: ČTK - DAN KRZYWOŃ

Záplavy se samozřejmě netýkají jen našeho státu. Také v Polsku, Rakousku a na Slovensku mají vody po krk.



Hell's Tour + lituje, ale na této 34. stránce se toho opravdu víc nedozvíte.

Ráno 10.7. čtvrtek

Na celém území ČR přestalo pršet a voda v řekách ustupuje. Bohužel přívalová vlna se žene střední Moravou a zaplavuje další města a vesnice. Zatopen je Hradec Králové velké potíže mají v Kolíně. To proto, že si voda vybrala pro pokračování toku koryto Labe. Prahy by se to tedy nemělo bezprostředně týkat. Bohužel přicházejí zprávy o počtu mrtvých. K dnešnímu poledni jich napočítali 23 a 12 nezvěstných.

Ráno 11.7. pátek

Dnes jsme se celý den zabývali opravami kol a přípravami na cestu. Podle zpravodajství voda v zatopených oblastech opadává, ale na středních tocích přívalová vlna ničí, co jí přijde do cesty. Na ČT 1 se nechal slyšet nějaký přiblížený poslanec, že TV Nova zbytečně dramatizuje situaci a že touto dobou nikde žádná voda nic nezaplavuje a že patrně podá trestní oznámení pro šíření poplašných zpráv. To všechno asi deset minut po odvysílání reportáže z Kolína, kde voda začala rozebírat městskou navigaci a ohrožuje nábřeží, což vodohospodáři komentují jako teprve začátek. Nevím, ale myslím si, že by poslanci místo zbytečných a nesmyslných keců měli jet na pár hodin do terénu a hlavně zapojit se do pomoci. Nebo by jejich majetky měly být vystaveny tomu, co se děje v postižených oblastech. Třeba by se pak probrali a začali zase uvažovat jako normální lidi a né jako politická strana, která se snaží pro svou politiku využít cokoliv.

Ráno 12.7. sobota

Na desátou hodinu je naplánován odjezd.

Technická data

místo	max.	celk.	denní	průměr.	teplota
	[km/h]	[km]	[km]	[km/h]	[°C]
Praha	0	1516	0	0	27

Je 10.30, odjíždíme. Zahajujeme pokračování Expedice 97. Najedeme na zbytek původní trasy a to tak, aby seděly i připojovací body. Telefonicky jsme tuto zprávu rozšířili na všechny strany a doufáme, že se podle toho potenciální zájemci zařídí. Tak jedem. Okolo rybníků na Černý most. Tady nastala komplikace. Ti hajzlové zrušili přípoj silnice, která vede podél sídliště na Českobrodskou. Následkem toho jsme učinili rozkošné kolečko kolem sídliště bez možnosti odbočit a vyplivlo nás to tam, kde jsme začali. Pak už jedeme bez problémů přes Dolní Počernice na Poděbrady. Je nádherný den, a co je nejzvláštnější - vítr nám fouká do zad. Jede se báječně. V Poděbradech jsem šokoval Blanku sdělením, že právě ujela 52 km v kuse průměrnou rychlostí 20 km/h, a pozváním na zmrzlinu. Pak o sobě dala vědět bouřka. Zalezli jsme do podloubí u místní spořitelny. Sotva jsme tak učinili, začalo pršet. Naštěstí ne dlouho. S dopadem posledních kapek odjíždíme. Vylezlo sluníčko, a kdyby bylo, co dýchat, jelo by se skvěle. Asi za hodinu slunce všechnu vodu vysušilo, čímž jsme přestali mít potíže s dechem a v cestě už opravdu nic nebrání. Jen jedna maličkost mi nedá pokoj: jedeme moc rychle a hrozí, že se na trasu napojíme moc brzy. Jenomže na druhou stranu se jede moc krásně na to, abychom zastavili. Z těchto úvah mě vytrhla Blanka tím, že mě upozornila na nedaleký déšť. Zajeli jsme do autobusové zastávky. Pršet začalo prakticky okamžitě. Asi za 30 minut zavlažování skončilo a můžeme jet dál. No jo, jenomže kam. No jasně Lužany! K Tomášovi do chalupy. Třeba tam bude. Je pravda, že se ještě včera večer nehlásil na žádném ze svých telefonů, ale třeba se zažívá právě v Lužanech. Dojeli jsme tam krátce po osmé. U chalupy jsme zastihli pouze Tomášovu tetu, která o něm neví. Jeli jsme tedy navštívit Valáškoví, takto naše dlouholeté spojení. Strávili jsme s nimi pěkný večer u zahradního grilu a pak jsme se přesunuli k Tomášovi na seník.

Dig.

Technická data

místo	max.	celk.	denní	průměr.	teplota
	[km/h]	[km]	[km]	[km/h]	[°C]
Lužany	47.4	1629	113.7	18.3	30 - 12

Vstáváme v půl jedenácté a bez snídaně Lužany opouštíme. Zastavili jsme po pěti kilometrech v polích, abychom si uvařili čaj a něco malého pojedli. Při té příležitosti Dig nahlédl do mapy a přečetl jméno vesnice Pecka. V Pecce jsou přece moji kamarádi plavčíci. Tak je pojedeme navštívit. Jede se docela dobře, až na to, že jsou tady kopečky. Cestou zobeme borůvky,



šlapeme nahoru, vezeme se dolů a už jsme v Pecce. Chvilku bloudíme vsí a nakonec přijíždíme ke koupališti. Jsou tu oba Romanové a oba nevěří a nechápou. Blk.

Zároveň se tvářili zaraženě když jsem prohlásil, že jsme je přijeli zkontrolovat. Ale když jsem si objednal pivo a sed si ke stolu, jejich obavy byly ty tam. Později nám vysvětlili, čeho se lekli. Oni si totiž představovali hladký a jednoduchý chod celého koupaliště, které si, mimochodem, letos pronajali, a on je kdekdo dusí a hází jim klacky pod nohy. Teď se klepou před hygienou, a když jsem prohlásil, že jsme kontrola z Prahy, tak v nich pochopitelně hrklo. Po nějaké

době nás protáhli areálem, ukázali nám hrůzostrašnou strojovnu a tahali z nás rozumy, jak to udělat, aby jim to tady nezavřeli. Navzdory tomu všemu to tady mají moc pěkné. Pak jsme ještě poseděli u černého piva z Nové Paky, které chutná i Blance, a pozorovali cvrkot kolem. Nejvíce nás zaujalo, že tu má kdosi s sebou fredyho zvířátko.



K večeru jsme zajeli do jejich hotelu na večeri a vrátili se na koupaliště. Zůstaneme tady na noc. Dig.

Technická data

místo	max. [km/h]	celk. [km]	denní [km]	průměr. [km/h]	teplota [°C]
Pecka	55.0	1650	21.5	13.3	28- 8

Vstáváme ukrutně brzo. To byla příšerná noc. Spali jsme totiž na štěrku. Udělali jsme si snídani, a pak se ještě chvíli touláme areálem. Je krásně, svítí sluníčko, nikde ani živáčka.



Po desáté hodině přijel tlustší Roman a divil se, že tu není ještě nikdo z obsluhy. Pak jsem s ním jela do Nové Paky pro kyselinu sírovou na úpravu vody v koupališti. Ne že by jí sám neuměl koupit, ale jela jsem s ním jako „hlídací teta“ k jeho synovi. Po návratu jsme nalili kyselinu do bazénu a čekali na výsledek celého snažení. Jakmile se ukázalo zlepšení, rozloučili jsme se.

Chtěli bychom se dostat do Jilemnice, která odtud není daleko. Jenže na křižovatce jsme, vlivem špatného nebo spíše žádného značení, odbočili špatně. Jelo to moc krásně, většinou z kopečka. Už to napovídalo, že není něco v pořádku. A jsme v Mostku. Podle mapy jsme sem nechtěli. Ale když už jsme tady a stojíme před pekárnou, nic nám nebrání v doplnění zásob. A když už stojíme, tak se najíme. Zajeli jsme ke stavidlu místního potoka, snědli celý měkoučký chléb a zapili ho litrem mléka. Je mi na prasknutí. Po jídle se zabýváme myšlenkou, jak se vrátit na trasu.

Návrat stejnou cestou, již z principu Hell's, není možný. Pokračujeme tedy přes Debrné a Hostiné. Trochu vrčím, protože nemám ráda dokopečky. Kousek za Jilemnicí jsme zabočili doleva a stoupáme podél potoka do kopce. Málem mě trefil šlak, když jsem na potůčku spatřila vodopád. A to ještě netušila, že pojede do stejného stoupání dalších pět kilometrů. A pak další čtyři do Vysokého nad Jizerou. Když jsme dofuněli až sem, shodli jsme se na tom, že by to chtělo večeri. Nápad jsme uskutečnili v hotelu na náměstí. Když pak už nebyla po ruce další výmluva, vyjeli jsme. Dig našel nocleh 9 km před Kořenovem na poli. Blk.

Technická data

místo	max.	celk.	denní	průměr.	teplota
	[km/h]	[km]	[km]	[km/h]	[°C]
Sklenařice	53.5	1713	62.8	16.0	26 - 10

Ráno 15.7. úterý

Probuzení bylo zase strašné. Sice lepší než na šterku, ale i zde není o kameny nouze. Narovnal jsem si kostru a vyhlédl z doupěte. Jde sem cosi šedivého po obloze. Měli bychom vypadnout, protože jestli to okolo nás namokne, tak se odtud nedostaneme. Balíme a odjíždíme. Mají to tu ukrutně do kopce. Těch devět kilometrů jsme jeli skoro hodinu. Pak jsme celkem bez potíží dojeli do Polubného a odtud dál na Jizerku. Cestou jsme objevili prázdnou poničenou chalupu, kterou by stálo za to vlastnit. Chtěli jsme se na ni informovat, ale v okolních chalupách patrně všichni vymřeli. Auta tu sice stojí, ale lidi tu nejsou. Pak jsme potkali dvojici policistů oblečených jako skauti. On a ona. Že jsou od policie se poznalo podle odznaku na kapse. Ti nám v kostce řekli, o co tu jde a odkázali nás na pana Neumannu, starostu Kořenova. No, vracet se tam nebudeme. Jedeme směrem na Smědavu. Je krásně, ale nejede se nejlépe. Projeli jsme kolem Bukovce a pokračujeme ke Hnojovému domu. Rád bych ho viděl po

Probíráte se 41. stránkou zprávy H.T.+ „EXPEDICE 97“
té, co byl zcela zničen požárem a pak obnoven. A už jsme tady.
Výsledek? Zklamání. Dům obnoven je. Ale takhle nikdy nevypadal.



Celé je to postaveno nejmodernější technologií, střecha z kanadských šindelů, kolem je uklizeno, jen protiaidsová sprcha zůstala nedotčena. A navíc tady nikdo není. Jedeme pryč. Cesta nás zavedla na hřebeny Jizerky. Slunce zalezlo, začal foukat silný protivítr. Protější kopec se zahalil do mraku. Je to tu sice pěkné, i stromy tu zase rostou, ale jet se nedá. Po čtyřech kilometrech urputných bojů s přírodními vlivy jsme dojeli na Smědavu. Původně jsem tady chtěl zastavit v hospodě a občerstvit se. Od tohoto záměru mě odvedla tabule s nápisem Pivo - Beer Vratislav - 90,- . Tak tohle podporovat nebudu. Jedeme jinam. V tomto případě to znamená do Bílého potoka. Je to odtud sice daleko, ale naštěstí pořád dolů. Trochu jsme se přiblížili a vyrážíme. Mají tu trochu rozbitou silnici, trochu posypanou pískem, ale jede to. V jedné ze zatáček mi vypadla láhev s vodou z košíku v rámu. Nejdříve mě praštila do jedné, potom do druhé nohy a pak mi celkem hladce spadla přesně pod zadní kolo. To celé v rychlosti 36 km/h, v ostré pravotočivé zatáčce. Celé kolo se roztancovalo a já jsem měl ohromnou radost z toho, že nejede nic naproti a že krajnice s následnou strání směrem dolů je dostatečně daleko. Podařilo se mi Hell's Tour + lituje, ale na této 41. stránce se toho opravdu víc nedozvíte.

přibrzdit, uklidnit kolo a podívat se do zrcátka. Právě v tom okamžiku zastavila Blanka u toho, co zbylo z láhve, a snažila se to odklidit ze silnice. Jedeme dál, a to až do Bílého Potoka, kde jsme viděli toto...



Jelo se dobře, nestalo se nic zvláštního. Tedy až na maličkost, že jsem cestou dolů dobíjel a podle všech známek se mi roztrhl rotor v dynamu. Nebylo těžké to poznat. Jednu zkušenost tohoto druhu už mám, a kromě toho zvuky vycházející odněkud zdola zezadu mě nenechávají na pochybách. A navíc, nesvítí mi kontrolka dobíjení.

Dig.

V Hejnicích jsme zastavili na oběd v hospodě. Matně si vzpomínám na uzené se zelím. Dig si dopřál ještě jeden chod, a to smažený květák. Oboje nás mile překvapilo chutí a rozumnou cenou. Pak jsme popojeli k samoobsluze a nakoupili mraky mňamků. Protože tu mají poštu, kupujeme pohledy se známkami a píšeme kamarádům. Ještě jsem zavolala našim a jedem do Lázní Libverda podívat se na Obří sud.

Blk.

Tak sud by tu byl. Obří je taky, ale jinak nic moc.

Hell's Tour + lituje, ale na této 42. stránce se toho opravdu víc nedozvíte.



Tak jedeme dál. Až do Raspenavy se jede velmi dobře. Bohužel nám kazí dojem blbé značení silnic. Hned jsme se také stali jeho obětí. Podle všech dostupných orientačních bodů jedeme správně. Mapa však říká, že číslo silnice 35 patří té, po které jedeme. Podle dalších znaků to má být ten nejhlavnější tah na Liberec. Provoz tomu odpovídá. Navíc je to tu strašně dokopce. Sotva jsme však zdolali horizont, začalo kapat. Bleskem jsme zajeli k nakládací rampě samoobsluhy, která je pod střechou. Právě včas. Jen jsme sesedli, spustil neskutečný liják. Nějaký čas trval a trval a trval ... Jakmile skončil, jeli jsme dál. Teprve při odbočování na Chrastvu jsme se ujistili, že jsme vlastně jeli správně. Teď se jede naprosto skvěle. Silnice je výborná, rychlost neklesá pod 30 km/h. Avšak všechno pěkné jednou končí. I tento úsek skončil, a to slepou ulicí u nádraží. V mapě však píšou, že je tu někde zelená turistická značka a po ní se dá pokračovat. Proč tudy? Protože silnici našeho směru tady prohlásili za motorovou a po ní se na kole jet nesmí. Přijeli jsme zadem do Bílého kostela. Po chvílce nejisté jízdy nás to stejně zavedlo na onu hlavní. Tady však motorové značení chybí. To je dobře. Jenomže od tohoto okamžiku se jede vyloženě blbě. Je tu značný provoz a silnice je dokopce. Jedeme po tomhle běsu až do Jablonného v Podještědí. Tady s úlevou odbočujeme doleva a pokračujeme po rozbitých okreskách, až jsme si řekli, že by stálo za

Probíráte se 44. stránkou zprávy H.T.+ „EXPEDICE 97“
úvahu vyhledat nocleh. To se nám podařilo na druhý pokus ve
skladišti obilí. Dig.

Technická data

místo	max.	celk.	denní	průměr.	teplota
	[km/h]	[km]	[km]	[km/h]	[°C]
Brniště	56.0	1803	89.2	15.7	28-14

Ráno 16.7. středa

Ukrutné probuzení jsme zažili už v 7 hodin. Kromě toho, že jsme spali na betonu, což reprezentuje otlačené celé tělo, máme oba nateklé oči. Nejspíš se jim tu malinko práší. Po obvyklé snídani odjíždíme.

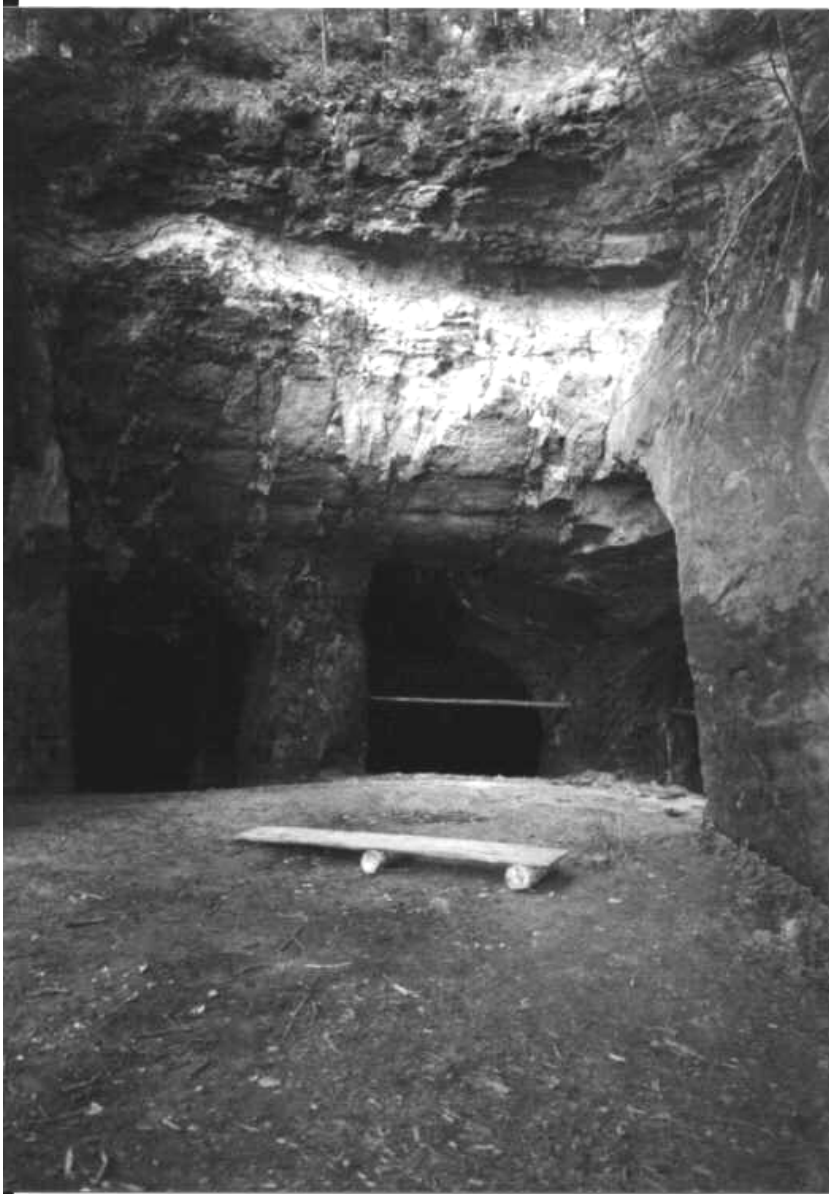


Jede se vyloženě nedobře. Je sice hezky, slunce svítí i teplo je, ale silnice tady mají rozbité a navíc do kopce. Kromě toho jim tady smrděj kytky a řvou ptáci. Tak to jen tak na okraj. Dig.

Malé bezvýznamné plus si u nás udělali tím, že tu vydlabali docela pěkné jeskyně. Ostatně posuďte sami.

Hell's Tour + lituje, ale na této 44. stránce se toho opravdu víc nedozvíte.





Dneska se máme sejít s Honzou v Novém Boru. Protože jsme tak brzy vstávali, máme spoustu času. A tak nakupujeme zásoby, opatřujeme nové dynamo a vůbec odpočíváme. Čekáme na nádraží, během čehož pochopitelně co? Prší! Opět nás spasila nakládací rampa se střechou. Dig zatím rozpitval staré dynamo, aby mi Hell's Tour + lituje, ale na této 46. stránce se toho opravdu víc nedozvíte.

ukázal, jak funguje a na co umřelo. Skutečně byl roztržený rotor. A už je tu čas příjezdu vlaku, nikoho však nepřivezl. No, pomalu pojedeme. Ploužíme se směrem na Merboltice. Při jejich průjezdu zjišťujeme, že je to krásná vesnice s roubenými chalupami, potokem a velikou školou. Všechno je krásně upraveno, dříve tato obec musela být nesmírně bohatá. Ani komunista to tady nestih' zničit. Jediné čeho se tu dopustil, je nevelké nákupní středisko a malá bytovka. S maximálním vypětím sil jsem zdolala ukrutný dokopec na Verneřice, krátký sjezd a pak ještě jeden ukruták k Mukařovu. Pak jsem se těšila, že si vychutnám skopec do Klínku, ale silnice byla tak rozbitá a tak prudce z kopce, že jsem celou cestu visela na brzdách a doufala, že si nerozbiju čenich. Blk.

Tak tohle jsem já po dvou stech metrech vzdal. Pustil jsem brzdy a snažil se jen udržet na silnici. Kolo poskakovalo, tancovalo, poletovalo, na palubě naskočil číselný údaj 69 km/h, a než jsem se nadál, byl jsem na křižovatce v Klínku. Dig.

Dig zjistil, že v Klínku není hospoda. Chceme se ale najíst. Musíme proto do Lovečkovic, kam jsme mohli jet přímo po hlavní silnici, na které by jistě nebyly boule, jámy a jiné svinstvo. Zjistili jsme, že tady nevaří. Po nasazení masky č. 235 - výrazu krajního neštěstí, nám udělali sekanou. Hospodu opouštíme neradi po nepříznivé předpovědi počasí, kterou jsme viděli v televizi. Ještě než zalezme, chtěli bychom se vykoupat. To se nám podařilo ve velmi odporném mělkém rybníčku u Třebušína. Blk.

Nedaleko odtud jsme zalezli do sadu a postavili doupě, čímž zakončujeme tento úspěšný den. Dig.

Technická data

místo	max.	celk.	denní	průměr.	teplota
	[km/h]	[km]	[km]	[km/h]	[°C]
Vinné	69.4	1870	67.8	14.6	27-13

Ráno 17.7. čtvrtek

Probouzím se s pocitem otlacenin jedenáctého stupně. Všude kolem lezou plži všechno je oslintané a odporné. Nasnídali jsme se a odjeli. Je deset hodin, podmrakem, ale teplo. Jede se docela dobře. Přesunujeme se do Litoměřic, kde by se k nám měl už docela určitě připojit Honza. A už jsme tu. Udělali jsme drobné nákupy, snědli jogurty a vypili mléko. Dig.

Poté se vydávám na lov rukavic pro Diga, protože si své rukavičky zapomněl doma a teď už druhý den fňuká, že má pořád špinavé ručičky. Po několika pěších kilometrech po Litoměřických obchodech jsem úspěšná. Máme rukavice. Pak nám už nezbývá než čekat a čekat na ten jediný správný vlak, který nám přiveze Honzu a jeho kolo. Po důkladném průzkumu nádražních informačních tabulí jsem dospěla k názoru, že sem žádný přímý vlak z Prahy nejede a Honza může přijet jediným odpoledním spojem od Kolína. Jsme zase zklamáni. Honza zase nepřijel. Možná přijede do Lovosic, protože tam vede přímá trať z Prahy. A tak jsme se přesunuli do Lovosic. Smutné je, že jediná spojnice z Litoměřic do Lovosic je hlavní tah na Teplice. Jede se po ní sice dobře, ale otravují tu auta. Po příjezdu do Lovosic konstatujeme, že vzduch by se tu dal krájet. Kromě toho je tahle vesnice plná občanů s tmavou pletí. Nikoliv Černochoů, ale cikánů. Nemáme z toho nejlepší pocit. Míříme k nádraží. Dig z bezpečnostních důvodů zůstal u kol a já opět studuji jízdní řády. Téměř do půl čtvrté tvrdneme před budovou místního železničního uzlu. Mezitím jsme zkonzumovali čtyři koňakové špičky a dva indiány. Blk.

Honza zase nepřijel. Lotr jeden! Ani snad nebudeme počítat kolik jsme kvůli němu počekali hodin po nádražích. Ještě mu však dáme šanci, pokusíme se mu zavolat. Avšak síť společnosti SPT Telecom není tomuto nápadu nakloněna. Honzovi jsme se sice dovolali i jsme ho slyšeli, ale on nás ne. Pozitivní však je, že nám automat nesežral z karty ani jednotku. Myslím, že je na čase z tohoto praštěného města vypadnout. Podle mapy jsme si vybrali cestu kolem Čížkovic mimo hlavní silnici, jenomže v reálu právě námi vybraná komunikace prakticky neexistuje. Různými klikyháky jsme se na trasu přece jen dostali. V další vesnici se nám podařilo navázat spojení s Honzou, který nám řekl, že z rodinných, služebních a

jiných důvodů nemohl vyjet. Nu, co se dá dělat. Teď jen koukáme zmizet z tohoto kraje, kde slova jako inverze, smog a podobně se již nepoužívají, protože všechny stavy, které popisují se zde staly normálem. V rychlém uskutečnění plánu nám brání dokopce. Ocitli jsme se totiž v podhradí Hazmburku. Kromě tohoto hradu tu není vůbec nic zajímavého. Pokračujeme. Sedlec, Lkáň, Vojnice, Košnice, Křesín. Porovnáním terénu s mapou zjišťujeme, že jsme odbočili špatně. Nápravu však hodláme zjednat až po večeři v místní hospodě. A jak jsme řekli, tak jsme také udělali. Začíná se stmívat, nejvyšší čas se dát na cestu. Levousy, Stradonice, Pátek. Ve Stradonicích jsme potkali telefonní budku, odkud Blanka oznámila rodině, že se jí ještě nezbavili. Kousek za Pátkem rozbalujeme ležení. Jakmile jsme dostavěli doupě, začalo se dít hádejte co? Špatně! Děšť přišel později. Teď hřmí a blýská se. No, to nám tedy přeju dobrou noc.

Dig.

Technická data

místo	max.	celk.	denní	průměr.	teplota
	[km/h]	[km]	[km]	[km/h]	[°C]
Pátek	55.0	1931	61.4	16.1	30 - 12

Ráno 18.7. pátek

Probudili jsme se v půl desáté a kolem je mokro. Naivně jsme si mysleli, že během dne přestane pršet. Zprávy v rádiu však hovoří o opaku. Nejen, že pravděpodobně pršet nepřestane, ale srážky se očekávají velmi vydatné. No, počkáme. Velmi nám to připomíná situaci z jižní Moravy, odkud jsme před časem zbaběle prchli před přívaly vod. Teď zabíjíme čas křížením lušťovek a přípravami podkladů pro zprávu z této velkolepé akce. Ještě v 18 hodin jsme suší a voda k nám zatím nepronikla. Ve 21.00 hlásili v rádiu, že hladiny některých řek opět stoupají a že se očekává jejich vylití. Uvidíme, co přinesou příští hodiny. Zatím jdeme spát.

Technická data

místo	max. [km/h]	celk. [km]	denní [km]	průměr. [km/h]	teplota [°C]
Pátek	0	1931	0	0	24 - 11

Ráno 19.7. sobota

Probouzím se nepříjemným pocitem vlhka. Bližším ohledáním zjišťuji, že máme namoklý tepelný štít. To není dobře. Zatím to však není žádná katastrofa. Tak co nám řeknou v rádiu? je jedenáct hodin. Hladiny některých řek stále stoupají, předpověď počasí není optimistická. Dále následoval výčet ohrožených oblastí a prohlášení vlády jak strašně soucítí s postiženými lidmi. Tak to by stačilo. Celý den probíhá stejně jako včerejší. Jediné, co se změnilo je, že když Blanka potřebuje jít za roh, kňourá, že se zase bude muset urousat a že to není spravedlivé a vůbec. Kromě toho každé její opuštění doupěte provázejí bouřlivé přípravy, jako sundání ponožek, vyhrnutí nohavic u tepláků a ostatní protipovodňová opatření. Dlužno podotknout, že už mě to tu nebaví. Počkáme až bude pršet méně a pojedeme do Prahy. Na všech naladitelných rozhlasových stanicích ovšem neustále zdůrazňují, že situace lepší nebude. No to jsme rádi! Po osmnácté hodině déšť téměř ustal. To je naše příležitost. Balíme a padáme odsud. Zpět do Křesína, pak do Libochovic, Radovesice, Kostelce a Roudníčka. Stmívá se. Pokračujeme vesničkami do Straškova. Tady využijeme známý opěrný bod - hospodu v zatáčce. Máme totiž hlad a tady se dobře večerí. A opravdu. Snědli jsme knedlíky plněné uzeným masem, to celé se zelím, a uvažujeme kudy dál. Nejschůdnější bude použít normální návratovou trasu, po které jezdíme ze Řípu. To je ta přes Velvary a Kralupy nad Vltavou. Jedeme. Za námi se blýská a hřmí. Snad tomu ujedeme. Makáme tmou, kupodivu to jede docela dobře. Tedy až do Kralup. Tady zdoláváme asi dva kilometry dlouhý dokopec. Je to strašný!!! Konečně jsme nahoře. Avšak žádné zlepšení. Teď pro změnu fouká protivítr. Ale to už jsme ve Velkých Přílepech. Jenomže ouha! Ona je tu uzavřená silnice vedoucí na

Prahu. Musíme odbočit a jet přes Roztoky u Prahy. Nejsem moc nadšen. Zvlášť proto, že bouřka za námi sílí a přibližuje se. Zatím jí přes dvě hodiny úspěšně unikáme. Bylo by hloupé zmoknout právě teď. Zvýšeným úsilím se snažíme co nejrychleji dosáhnout cíle. Naštěstí je to tu z kopce. Roztoky jsme doslova prolétli. Pak to mástíme podél Vltavy. Ceduli hlavní město Praha jsme minuli ve 23 hodin. Zbývá ještě asi 45 minut a jsme doma. Jedeme kolem Výstaviště, míváme nádraží Holešovice, přejíždíme Libeňský most a hrabeme se nahoru na Krejčířek. Dig.

Technická data

místo	max. [km/h]	celk. [km]	denní [km]	průměr. [km/h]	teplota [°C]
Praha	56.5	1987	116.3	17.2	32-18

Epilog

Co dodat. Snad jen to, že doufám, že při sestupné tendenci počtu členů Hell's, nepojedu příští rok sám, a vzhledem k horšícímu se podnebí, na lodi.

Celková technická data

Místo	max. [km/h]	celk. [km]	denní [km]	průměr. [km/h]	teplota [°C]
PRAHA	0	974	0	0	25
Venkov	58.0	1057	82.7	15.1	35-8
Lhota u Kestřan	54	1148	91.1	14.8	28-12
Spolí	50.5	1231	82.2	15.8	31-8
Olšany	44.0	1298	67.8	13.7	29-11
rybník Vlkov	56.5	1380	81.3	14.5	30-10
rybník Vlkov	36.0	1391	10.7	13.3	35-13
Drnholec	37.2	1466	74.5	12.3	24-10
Praha	48.2	1515	49.4	16.9	19-11
Praha	0	1516	0	0	27
Lužany	47.4	1629	113.7	18.3	30-12
Pecka	55.0	1650	21.5	13.3	28-8
Sklenařice	53.5	1713	62.8	16.0	26-10
Brniště	56.0	1803	89.2	15.7	28-14
Vinné	69.4	1870	67.8	14.6	27-13
Pátek	55.0	1931	61.4	16.1	30-12
Pátek	0	1931	0	0	24-11
Praha	56.5	1987	116.3	17.2	32-18

Probíráte se 53. stránkou zprávy H.T.+ „EXPEDICE 97“

© Hell's Tour_{plus} 1997
Dig & Blk & Msh
Neprodejné
e-mail: dig@hellstour.cz

Hell's Tour + lituje, ale na této 53. stránce se toho opravdu víc nedozvíte.